

отечественной фирмы, которое имеет широкий ряд инструментов количественной обработки изображений: автоматическое выделение объектов, сегментация изображения, проведение разнообразных измерений. Получение точной количественной информации в результате применения компьютерной микроскопии, позволяет получить новые данные об объекте экспертизы.

MICROSCOPIC RESEARCH: IMAGE FIXATION AND PROCESSING. IMPLEMENTATION OF COMPUTER MICROSCOPY

A. Koshel

The article includes a brief overview of the possibilities of software application to the microscope image processing. It was suggested to use a simple solution - retrofitting of existing microscopes with digital camera that is inserted into the eyepiece, which allows experts to speed up the process of image fixing and significantly improve its quality. There were expressed the results of the use of tested software which belongs to the domestic firm and has a wide range of tools for quantitative image processing: automatic selection of the objects, image segmentation, and implementation of a variety of measurements. Obtaining accurate quantitative information due to the application of computer microscopy allows getting a new data about the object of examination.

УДК 343.982.4

Є. Ю. Свобода

кандидат юридичних наук, доцент, доцент

Національна академія внутрішніх справ

А. Ю. Захаркіна

інспектор-криміналіст

слідчий відділ Харківського відділу Національної поліції

СУДОВО-ПОЧЕРКОЗНАВЧА ЕКСПЕРТИЗА: СУЧАСНИЙ СТАН І АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ

У статті надано аналіз можливостей судово-почеркознавчої експертизи. Розглянуті досягнення наукового дослідження закономірностей почерку на базі різних галузей науки і удосконалення методики судово-почеркознавчих досліджень. У загальних рисах охарактеризовані сучасні завдання, що вирішуються експертами-почеркознавцями. Висвітлені деякі актуальні питання на сучасному етапі розвитку судово-почеркознавчої експертизи, запропоновані основні шляхи їх вирішення.

Ефективна протидія злочинності сьогодення – неможлива без використання сучасних досягнень різних сфер наукових знань і передової технічної думки.

Судово-почеркознавчі експертизи, відіграють вагому роль у судочинстві. Потреба у їх призначенні, постає кожного разу, коли для вирішення чи розв'язання певних питань, з'ясування обставин, що мають значення у провадженні, виникає необхідність застосування спеціальних знань для дослідження рукописних записів, підписів. Зазвичай, необхідність у таких досліджень виникає у випадках потреби ідентифікації конкретної особи; визначення умов, у яких виконувався почерковий об'єкт; встановлення належності почерку виконавця до групи почерків, притаманних особам певної статі, віку або типу тощо.

Окремим аспектам використання судово-почеркознавчих експертиз у доказуванні, була приділена увага у працях вітчизняних та іноземних вчених, зокрема: Л. Є. Ароцкера, Р. С. Белкіна, М. Є. Бондар, А. І. Вінберга, Н. І. Клименко, З. О. Ковальчук, В. В. Липовського, І. М. Можар, З. С. Меленевської, Г. М. Надгорного, В. Ф. Орлової, Т. В. Орлової, Т. М. Федоренко, І. Я. Фрідмана, С. А. Ципенюк та інших.

Сучасне судове почеркознавство, характеризується реалізацією значної кількості різноманітних підходів, що намітилися в наукових розробках, направлених на розвиток теорії і вдосконалення практики судово-почеркознавчої експертизи.

Судове почеркознавство пройшло кілька етапів розвитку, а саме: – накопичення знань і досвіду; – становлення теоретичних засад; – розгортання теоретичних та експериментальних досліджень, математизація знань; – формування теорії судово-почеркознавчої ідентифікації [3, с. 10].

У сучасний період, судове почеркознавство є високорозвиненою предметною галуззю теорії судової експертизи і галуззю криміналістики. Характерним для нього є подальший активний розвиток теоретичних засад судового почеркознавства; експериментальних розробок; узагальнень експертної практики; удосконалення існуючих методів і створення нових, більш ефективних методів експертного дослідження почерку.

Предметом судового почеркознавства є вивчення закономірностей формування, функціонування і змін письмово-рухового комплексу навичок, який є основою почерку; вивчення закономірностей експертного дослідження почерку; розробки методів і методик вирішення завдань судово-почеркознавчої експертизи з метою встановлення фактів, які мають доказове значення по кримінальних впровадження та цивільних справах.

Предмет судово-почеркознавчої експертизи – встановлення фактів, що входять до компетенції експерта-почеркознавця, тобто вирішення завдань шляхом застосування відповідної методики.

Завдання судово-почеркознавчої експертизи – встановлення фактичних даних у відповідності з необхідністю слідчо-судової практики (питаннями), які передбачають застосування методики судово-почеркознавчої експертизи.

Об'єкт судово-почеркознавчої експертизи розглядають в різних аспектах.

Об'єктом судово-почеркознавчої експертизи у широкому значенні є матеріали кримінального провадження або цивільної справи, які надсилають на експертизу й відносять до її предмету.

Безпосереднім об'єктом судово-почеркознавчої експертизи (або об'єктом у вузькому значенні) є конкретна почеркова реалізація (рукопис, підпис), а також виражена в ній система властивостей почерку.

Конкретизація завдань і методики судово-почеркознавчої експертизи залежить, перш за все, від специфіки досліджуваного рукопису, тому саме цей об'єкт підлягає систематизації. Основою систематизації є поступова конкретизація об'єкту. В межах систематизації, можна виокремити види, підвиди, групи об'єктів і охарактеризувати конкретні об'єкти.

У судовому почеркознавстві, розроблена систематизація почеркових об'єктів: за видом рукопису; за складом рукопису (транскрипції); за об'ємом та інформативністю; за умовами виконання [3, с. 15-17].

Розвиток теоретичних засад судового почеркознавства у сучасний період характеризується: розробкою основних положень вчення про процес експертного дослідження, як компонент предмету судового почеркознавства (комплексні методики вирішення судово-почеркознавчих завдань, теоретичні проблеми оцінки ознак тощо); створенням понятійного апарату в галузі теорії й практики судово-почеркознавчої експертизи (словник основних термінів); формулюванням теоретичних основ математичного моделювання та засад автоматизації у галузі судово-почеркознавчої експертизи (теорія і практика математичного моделювання, експертні програми, системи); розробкою основних положень теорії і методики судово-почеркознавчої діагностики [3, с. 11-12].

Незважаючи на те, що дослідження почерку для встановлення певних обставин проводяться декілька століть і вони є одними з найстаріших криміналістичних досліджень, на теперішній час у вчених-криміналістів, практичних співробітників, виникають питання, можливостей судово-почеркознавчої експертизи.

Аналіз теоретичних розробок та узагальнення експертної практики, дозволяють виокремити основні напрямки подальшого розвитку судового почеркознавства у сучасний період.

Це перш за все діяльнісний підхід і дослідження структури вирішення ідентифікаційних завдань, з метою оптимізації методики експертизи.

Ідентифікаційні завдання становлять основний обсяг при проведенні судово-почеркознавчої експертизи; їх вирішення передбачає встановлення таких фактів наявності або відсутності тотожності конкретного виконавця рукописного тексту, запису або підпису; виконання однією й тією самою або різними особами декількох текстів (записів) або підписів окремих фрагментів тексту, тексту і короткого запису (зокрема, дописки), у деяких випадках, коли підпис має переважно літерну транскрипцію – тексту (запису і підпису).

Формування теоретичних та методичних основ судово-почеркознавчої діагностики є одним з найбільш актуальних напрямків розвитку судового почеркознавства в сучасний період, оскільки, ця проблематика є дискусійною і не розробленою повністю.

Одним з перспективних напрямів досліджень є діагностичні дослідження. У судовому почеркознавстві, вони виокремлені у самостійний напрямок, розроблені основні положення судово-почеркознавчої діагностики, їх сутність та місце в системі завдань судово-почеркознавчої експертизи.

Вирішення діагностичних завдань спрямоване на визначення умов, у яких виконувався досліджуваний почерковий об'єкт – рукописний текст, запис або підпис. У почеркознавстві встановлено, що захисним бар'єром, що гарантує збереження ідентифікаційних властивостей почерку – індивідуальності та стійкості – є варіаційність. Саме в ній відображений механізм пристосування пишучого до різних обставин, які негативно впливають на процес письма.

Принципова можливість вирішення діагностичних завдань експериментально доведена на цілому ряді почеркових об'єктів (рукописних текстах великого й середнього обсягу, при високій виробленості почерку, підписах тощо). Проте такі можливості є не безмежні.

Г. А. Куприянова, виокремила симптомокомплекси ознак, характерних для різних груп «збиваючих» факторів [3]. Але, на сучасному етапі розвитку судово-почеркознавчої діагностики, на жаль, вирішення завдань можливе здебільшого на рівні розроблених симптомокомплексів, які мають групове значення і не надають достатньої інформації для вирішення діагностичного завдання – встановлення певного «збиваючого» фактора, який діяв на виконавця у момент виконання рукопису чи підпису. У Київському науководослідному інституті судових експертиз проводять дослідження, спрямовані на вирішення завдання встановлення певної «збиваючої» причини. Це важлива проблема, яка потребує свого вирішення. Одним із перспективних напрямків досліджень, що перебуває в основі розробки методів вирішення діагностичних завдань – є математичне моделювання.

З урахуванням вже наявних досягнень в діагностичних дослідженнях почерку та підписів, у даному напрямку мають стосуватися: створення і вдосконалення методик з вирішення класифікаційних завдань (удосконалення методик із визначення статі та віку виконавців; рукописних текстів, записів; створення відповідної методики; підписів), дослідження інших особистісних характеристик по почерку; вдосконалення методик зі встановлення деяких незвичних та хворобливих станів виконавця рукопису. Особливо актуальними є подальше вивчення змін ознак почерку, під впливом наркотичного та алкогольного сп'яніння, розробка методики зі встановлення факту виконання рукопису звичною до письма лівою рукою; створення інтегральних методик, як ідентифікаційно-діагностичних, так і таких, що вирішували комплекс завдань певного напрямку діагностичних досліджень; створення комплексних

методик для встановлення часу виконання рукописних текстів, записів та підписів із залученням спеціальних знань спеціалістів суміжних галузей судової експертизи; створення експертних систем для діагностичного дослідження рукописних текстів, записів та підписів та розробки діагностичних методик, із застосуванням методу математичного моделювання; заміни наявних трудомістких та ненадійних діагностичних методик сучасними, автоматизованими, надійними та гнучкими, що надало би можливість корегування їх відповідно до потреб практики, наприклад, у зв'язку зі зміною існуючих прописів.

Класифікаційні завдання пов'язані зі встановленням належності почерку виконавця до групи почерків, притаманних особам певної статі, віку або типу почерків відповідно до прийнятої наукової класифікації (високо- чи маловироблені, з досконалою або недосконалою системою рухів). У межах класифікаційного завдання, також можуть бути вирішені питання про схожість почерків (підписів), про придатність почеркового об'єкта до ідентифікаційного дослідження [1, с. 20-21].

Наведена диференціація завдань почеркознавчої експертизи є дещо умовною, оскільки, на практиці, досить складно віднести конкретне експертне завдання до певного класу. Так, наприклад, у почеркознавстві передбачена можливість надання експертом категоричного негативного ідентифікаційного висновку, на підставі суттєвої розбіжності у ступені виробленості рухів (або ступеня досконалості системи рухів) у досліджуваному почерковому об'єкті та зразках почерку (підпису) особи, що перевіряється (коли цей ступінь набагато вищий у виконавця досліджуваного почеркового об'єкта, ніж у особи, зразки якої надані). У таких випадках, експерт констатує належність особи, що виконала досліджуваний рукописний об'єкт, та особи, яка виконала зразки почерку та (або) підпису, до різних класифікаційних (за ступенем виробленості або досконалості системи рухів) груп. Треба зауважити, що ідентифікаційне завдання вирішується на рівні класифікаційного, яке є проміжним для звичайного повного процесу порівняльного дослідження, а в таких ситуаціях стає завершальною.

Незважаючи на існуючу загальноприйняту чітку класифікацію завдань почеркознавчої експертизи (ідентифікаційне, діагностичне та класифікаційне), на теперішніх час у конкретних експертних ситуаціях, ці завдання розмежувати достатньо складно та у багатьох випадках почеркознавче дослідження має інтеграційний (наприклад, при дослідженні змінених почеркових об'єктів є суміщення цілей ідентифікаційного та діагностичного завдань), а іноді комплексний характер (встановлення виконавця підписів, виконаних шляхом технічної підробки тощо).

Важливе місце займають дослідження закономірностей процесу вирішення експертних завдань. Якщо раніше наукові розробки були спрямовані безпосередньо на об'єкт, тобто на почерк і методи експертного дослідження засновувалися на знаннях почеркових закономірностей, то на те-

перішній час - увагу криміналістів привертає «внутрішня», суб'єктивна сторона експертної діяльності. Об'єктом дослідження є сама діяльність експертів. Зазначені дослідження, допомагають оптимізувати роботу експерта-почеркознавця.

Багато років діяльність експерта-почеркознавця вважалася найменш формалізованою, все більше залежною від досвіду експерта, від його професійних знань, тобто мала виключно суб'єктивний характер.

Вивчення процесу експертного дослідження, розкриття його закономірностей, об'єктивізація суб'єктивних методів дослідження, дозволять зробити надбанням всіх експертів-почеркознавців - професійний досвід, і на цій основі удосконалювати методику експертизи.

Експериментальні дослідження у судовому почеркознавстві, спрямовані на: оптимізацію та удосконалення існуючої методики ідентифікаційного дослідження почерку; подальшу розробку окремих методик експертного дослідження різних видів почеркових об'єктів (наприклад, методичних рекомендацій щодо дослідження підписів від імені осіб похилого і старечого віку); подальшу розробку кількісних методів дослідження почерку, заснованих на ймовірнісному моделюванні (насамперед при дослідженні малооб'ємних почеркових об'єктів: підписів, коротких записів, «друкованого» почерку); використання інструментальних засобів і електронно-обчислювальної техніки з метою об'єктивізації, розширення можливостей та автоматизації експертних досліджень (наприклад, дослідження натискних характеристик за допомогою визначення якості та кольору штрихів).

Сучасне судове почеркознавство в Україні, ґрунтується на потужній теоретичній та методичній базі. Загальна методика почеркознавчої експертизи, увібрала процедури та схеми вирішення ідентифікаційних, діагностичних та класифікаційних завдань, положення, які стосуються характеристик почеркових об'єктів (рукописних текстів, записів, підписів), особливостей їх формування і функціонування, їх властивостей та ознак. До складу загальної методики почеркознавчої експертизи входять також методи, методики і методичні рекомендації, розроблені для вирішення типових та окремих завдань щодо певних об'єктів дослідження залежно від їх виду, обсягу графічного матеріалу, ступеня виробленості, умов виконання тощо.

Однак, незважаючи на значні досягнення у галузі судового почеркознавства, не всі конкретні завдання можуть вирішуватися експертами на практиці, тобто у деяких експертних ситуаціях почеркознавці з тих чи інших причин або взагалі відмовляються від вирішення питання, або надають висновки у формі НВМ («вирішення питання не виявляється можливим»). Тому, розробки методичного характеру, повинні проводитися з огляду на потреби судово-слідчої та експертної практики.

Необхідність проведення розробок, обумовлена характером почеркових об'єктів, стосовно яких ідентифікаційні завдання ще вирішуються експертами не достатньо надійно та ефективно, або не вирішуються взагалі. Зокрема,

це об'єкти з малим обсягом графічного матеріалу – підписи та короткі записи [1, с. 25].

Наступний можливий шлях актуалізації експертних знань – це використання методів експертних оцінок.

Суть методів експертних (спеціалізованих) оцінок полягає в тому, що група кваліфікованих спеціалістів, аналізуючи якусь проблему, висловлює свої судження, і отримана узагальнена думка, використовується для прийняття оптимального рішення.

Досвід використання експертних оцінок у судово-почеркознавчій експертизі вже є. Це перш за все вирішення складних завдань в умовах дефіциту вихідної почеркової інформації, різноманіття незвичайних умов виконання рукопису, схожість почерків тощо.

Для сучасного періоду розвитку теорії судового почеркознавства, характерно інтенсивне проникнення у дослідження почерку математичних методів, тобто відбувається математизація науки. Впровадження математичних методів для вирішенні почеркознавчих завдань, допомагає об'єктивувати процес експертного дослідження.

Разом з тим, на даний час, не можна вважати застосування математичних методів повною об'єктивізацію процесу експертного дослідження. Досягти повної об'єктивізації процесу дослідження при вирішенні почеркових завдань, буде можливо лише тоді, коли ознаки почерку будуть формалізовані і доступні для використання у математичному моделюванні. До того часу, поки ознаки почерку будуть визначатися на суб'єктивному рівні, процес експертного дослідження буде мати суб'єктивний характер. Вирішення цього питання, можливе лише шляхом удосконалення існуючої системи ознак почерку, яка є досить чіткою, обґрунтованою, але у такому вигляді не піддається формалізації.

Важливий напрямок у розвитку судового почеркознавства – це використання у судово-почеркознавчих дослідженнях інструментальних засобів і їх автоматизація.

У найбільшій мірі їх застосування направлено на виявлення динамічних властивостей почерку (координація, темп, ритм рухів, а також натиск). У розкритті закономірностей їх проявів криміналісти бачать джерело цінної інформації, яка дуже корисна з метою дослідження почеркових реалізацій, в особливості малооб'ємних – підписів, коротких записів.

Найбільш актуальною, на даний час, видається розробка автоматизованої системи дослідження коротких почеркових об'єктів. Така система повинна дозволити вводити у електронну обчислювальну машину і аналізувати за обраними алгоритмами розпізнавання образів, всю інформацію про почерковий об'єкт, як структурно-геометричну, так і таку, що міститься у розподілі барвника і ширині штриха [4].

Автоматизовані системи виконують двояку функцію: з одного боку вони допомагають отримати інформацію про об'єкт, яка недоступна іншим

шляхом; з іншого – звільняють експерта від стомлюючої нетворчої роботи, зводячи до мінімуму можливість суб'єктивних помилок [5, с. 154-155].

Отже, назріла необхідність створення методик та програмних продуктів, які би дозволяли проводити діагностичне та ідентифікаційне дослідження в єдиному процесі і водночас були би зручними і доступними для їх використання у практиці. Необхідно прагнути до оптимального сполучення можливостей людини й ЕОМ, що доповнюють одне одного, у судово-експертній діяльності, і це повинно знаходити відображення у створюваних методиках експертного дослідження.

Абсолютно новим напрямом розвитку судового почеркознавства є графологія. Дослідження у галузі графології та психодіагностики особистості, обґрунтовують існування зв'язків між особливостями почерку та психологічними особливостями особи. Почерк акумулює у собі основні характерологічні особливості людини, а графологія є однією з спроб їх розпізнати. Практичне значення графології значне, потреба в їх проведенні зумовлена потребами слідчої та судової практики, адже виявлення психологічних властивостей особистості, дозволить звузити коло підозрюваних у правопорушенні осіб, надати правильну оцінку мотивам вчинення злочину, здатності особи адекватно сприймати обставини, що мають значення для справи, дозволить продумувати тактику проведення різних слідчих і судових дій тощо. Завдання почеркознавства у цьому сенсі – знайти закономірності між функціями органів, які відтворюють письмо, і результатом цих функцій – почерком. Насамперед, слід визначити, як відображаються у почерку певні психологічні особливості людини. Зробити це можна лише шляхом обробки великої кількості певного матеріалу. Завдання ускладнюється тим, що та сама особливість почерку, може бути наслідком різних особливостей характеру людини. Наукові дослідження, які проводили у Київському науково-дослідному інституті судових експертиз, засвідчили перспективність цього напрямку.

Багаторічний шлях розвитку судового почеркознавства – це процес наукового дослідження закономірностей письма та почерку, на базі різних галузей науки і удосконалення методики судово-почеркознавчої експертизи.

Розвиток інтеграційних процесів в судово-почеркознавчій експертизі, дозволяє вирішити широке коло нових науково-дослідницьких проблем й підняти на новий рівень практичні експертні дослідження.

Підсумовуючи вище зазначене, високий рівень розвитку судового почеркознавства не означає, що вже не існує проблем, які потребують розв'язання. Такі проблеми існують і їх вирішення буде сприяти подальшому удосконаленню, як теоретичних засад судового почеркознавства, так і практики судово-почеркознавчої експертизи.

Отже, оцінюючи стан судового почеркознавства на поточний момент, не можна назвати його застійним, тому що активні спроби розвивати його загальні та окремі напрямки постійно здійснюються; коло питань, що вирішуються експертами-почеркознавцями, постійно розширюється, чому сприяють

теоретичні та експериментальні дослідження у галузі судового почеркознавства. Основними перспективними напрямками роботи у сфері судового почеркознавства, можна зазначити наступні: удосконалення існуючих та розробка нових методик дослідження; створення експертних систем, які базуються на методах експертних оцінок, для вирішення діагностичних та інтеграційних завдань в почеркових об'єктах, виконаних у незвичних умовах; розробка методів, заснованих на комплексному використанні спеціальних знань судового почеркознавства та суміжних експертних галузей.

Перелік посилань

1. *Бондар М. Є., Ковальчук З. О., Сукманова Т. О.* Судово-почеркознавча експертиза: становлення, можливості, перспективи розвитку // Судова експертиза. 2014. № 1. С. 19-29.
2. *Куприянова А. А.* Методические рекомендации решения судебно-почерковедческих диагностических задач. Минск, 1982. 62 с.
3. *Меленевська З. С., Свобода Є. Ю., Шаботенко А. І.* Судово-почеркознавча експертиза: навч.-метод. посіб. / за заг. ред. І. П. Красюка. Київ, 2007. 280 с.
4. *Мельник Д. В.* Кількісна автоматизована методика встановлення справжності (не-справжності) малоінформативних підписів / ДНДЕКЦ МВС України. Київ, 2012. 31 с.
5. *Свобода Є. Ю.* Проблемні питання судово-почеркознавчої експертизи // Досудове розслідування в сучасних умовах: проблеми, тенденції та перспективи: зб. матеріалів наук.-практ. семінару / ННПСК НАВС. Київ, 2013. С. 153-156.

СУДЕБНО-ПОЧЕРКОВЕДЧЕСКАЯ ЭКСПЕРТИЗА: СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ И АКТУАЛЬНЫЕ ВОПРОСЫ

**Е. Ю. Свобода
А. Ю. Захаркина**

В статье проанализировано современное состояние судебно-почерковедческой экспертизы. Дана характеристика заданий, которые решает эксперт-почерковед при проведении судебно-почерковедской экспертизы. Рассмотрены актуальные вопросы судебно-почерковедской экспертизы на современном этапе развития. По результатам проведенного исследования, предложены пути дальнейшего развития судебно-почерковедческой экспертизы.

FORENSIC HANDWRITING EXAMINATION: CURRENT STATE AND CURRENT ISSUES

**E. Swoboda
A. Zakharkina**

The article provides analysis of the forensic handwriting examination capabilities. The achievements of scientific study of handwriting patterns based on different fields of science and improving the methods of forensic handwriting research are examined.

The modern problems solved by handwriting research experts generally examined. On the basis of all expert practices the basic directions of further development of judicial handwriting research in modern times were singled out. First of all the activity approach and the study of structure of solving the problems of identification in order to optimize methods of

examination are defined. However, the attention is paid to the need for further formation of theoretical and methodological foundations of forensic handwriting diagnostics. The classification tasks of handwriting outlined too.

Some of problems of the current development of forensic handwriting examination have been highlights, the basic solutions of the problem were offered.

УДК 343.98

Т. О. Сукманова
головний судовий експерт

*Київський науково-дослідний інститут судових експертиз
Міністерства юстиції України*

**ПОНЯТТЯ АВТОПІДЛОГУ І КЛАСИФІКАЦІЯ ФАКТОРІВ
ТА УМОВ ВИКОНАННЯ ПІДПИСІВ З НАВМИСНОЮ ЗМІНОЮ
ОЗНАК ВЛАСНОГО ПІДПИСНОГО ПОЧЕРКУ**

У статті проаналізована криміналістична література, яка стосується питань дослідження підписів, виконаних особами від свого імені з навмисною зміною ознак власного підписного почерку, висвітлені деякі теоретичні положення, на яких базується методика дослідження такого роду почеркових об'єктів, та викладена класифікація факторів і умов виконання підписів з навмисною зміною ознак власного підписного почерку.

У судовому почеркознавстві, великий пласт займають діагностичні дослідження, пов'язані з вивченням почеркових об'єктів, виконаних у незвичайних умовах. З кожним роком кількість такого роду експертних завдань збільшується, а складність їх вирішення зростає.

Особливе місце серед експертних завдань підвищеної складності займають підписи, що виконуються особами від свого імені, але зі зміною ознак власного підписного почерку. Це зумовлено наступними причинами: по-перше, підпис сам по собі відноситься до малооб'ємного почеркового об'єкту, що є причиною дефіциту корисної інформації при його дослідженні; по-друге, при нанесенні цього почеркового об'єкту на процес письма впливає певний збиваючий фактор, що призводить до значної трансформації підпису та тягне за собою, як наслідок, меншу зіставлюваність досліджуваного об'єкта з порівняльним матеріалом. Дослідження підписів, що виконуються особами від свого імені, але зі зміною ознак власного підписного почерку, відрізняється інтеграційністю, тому що передбачає взаємопроникнення задач ідентифікаційного (щодо справжності підпису) і діагностичного (стосовно умов виконання підпису) характеру.

Початок теоретичним та експериментальним дослідженням підписів, виконаних від свого імені з навмисною зміною, було покладено роботою